

ଅହମ୍ମଦ ଉମର ସଇଦ ଶେଖ୍

ବନାମ

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ

ନଭେମ୍ବର 21, 1996

[ଏମ୍.କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ଏସ୍.ପି. କୁର୍ତୁକର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ଆଇ.ଏ.ଏ.ଏ. ଏବଂ ବାଧାଜନକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (ନିବାରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1987:

ଧାରା 20A (1)—ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍.—ଜିଲ୍ଲା ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକାରୀଙ୍କ ଅନୁମୋଦନକୁ ନାକଚ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା—ପୋଲିସ୍ ଉପ ନିରୀକ୍ଷକଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ଜିଲ୍ଲା ପୋଲିସ୍ ଅଧୀକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ବିନା ଆଇ.ପି.ସି.ର ଧାରା 332, 307 ଏବଂ 427, ଫୌଜଦାରୀ ଆଇନ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7, ଏବଂ ଟାଡାର ଧାରା 3 ଏବଂ 4 ଅଧୀନରେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ନଥିବାର କରାଯାଇଥିଲା—ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. କେବଳ ଟାଡା ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଆଇ.ପି.ସି. ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନଥିବାର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ଏପରି ଅନୁମୋଦନ ବିନା ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ—ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଧାରା 204A (1) ଅଧୀନରେ ଜିଲ୍ଲା ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକାରୀଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଅଭାବରେ ଡକ୍ଟକାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ କେବଳ ଟାଡା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ଡକ୍ଟ କରିବାର ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ଡକ୍ଟ କରିବାର ଏହାର ବୈଧାନିକ ଅଧିକାର ଥିଲା—ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ ହେବା ପରେ, ଜିଲ୍ଲା ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଟାଡାର ଧାରା 3 ଏବଂ 4 ଯୋଡିବା ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ ଲୋଡା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା—ଡକ୍ଟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଧାରା 20A (2) ଅଧୀନରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଞ୍ଜୁରୀ ସହିତ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଜ—ଆରୋପ ନାକଚ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 680/1996 ।

ସିଆର୍.ଏଲ୍ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2/95, ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ସଂଖ୍ୟା 245/94ରୁ ତାରିଖ 31.10.94 ରେ ଉତ୍ତର ମିରଟର ମନୋନୀତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 11.4.96 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା କୁମାରଙ୍କ ପାଇଁ ଜି.ରାମାସ୍ୱାମୀ, କେ.ଏମ୍.ଏମ୍. ଖାନ, ତବ୍ସୁ.ଏ. ଅନସାରୀ ଏବଂ ଶୁଏବ ଅର୍ଶୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ଏ.ଏସ୍. ପୁଣ୍ଡିରଙ୍କ ପାଇଁ ଟି.ଏନ୍. ସିଂହ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଇପିସିର ଧାରା 307,332 ଏବଂ 427, ବିଦେଶୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 ଏବଂ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବାଧାଜନକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (ନିବାରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1987 (ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ 'ଚାଡ଼ା') ର ଧାରା 3 ଏବଂ 4 ଅଧୀନରେ ନିୟୁକ୍ତ ବିଚାରପତି, ମିରଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ନାକତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଅପିଲ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାମାସ୍ଵାମୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଅଭିଯୋଗ ସମେତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସମଗ୍ର କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ନାକତ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ବିବୃତି, ଯାହା ଶେଷରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆକ୍ଷେପିତ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଚାଡ଼ାର ଧାରା 20A (1) ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ, ଚାଡ଼ା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଅପରାଧ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସୂଚନା ଜିଲ୍ଲା ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ବିନା ପୋଲିସ୍ ଦ୍ଵାରା ନଥିବାର କରାଯିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଜଣେ ପୋଲିସ୍ ଉପ ନିରୀକ୍ଷକଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଆଇ ପି ସିର ଧାରା 332, 307 ଏବଂ 427, ଫୌଜଦାରୀ ଆଇନ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମର 7 ଏବଂ ଚାଡ଼ାର ଧାରା 3 ଏବଂ 4 ଅଧୀନରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ନଥିବାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ ରାମାସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଉପରେ ଆମେ ଉତ୍ତର ଦେବା ଯେ, ଆମେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଅଟୁ । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସତ୍ୟ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଉପରୋକ୍ତ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ନଥିବାର କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଧାରା 20 A (1) ଅଧୀନରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁମୋଦନ ପୂର୍ବ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ କୌଣସି ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ, ଯେପରି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. କେବଳ ଚାଡ଼ା ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନଥିବାର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ଏପରି ଅନୁମୋଦନ ବିନା ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ । ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଚାଡ଼ାର ଧାରା 20A (1) ଅଧୀନରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁମୋଦନ ଜିଲ୍ଲା ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନର ଅଭାବରୁ କେବଳ ଚାଡ଼ା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ତଦନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍.ରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ତଦନ୍ତ କରିବାର ଏହାର ବୈଧାନିକ ଅଧିକାର ରହିଥିଲା, ଯଦି ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. କେବଳ ଚାଡ଼ା ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ କରିବା ପାଇଁ ଦାୟର ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆମେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାମାସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ନିଜକୁ ରାଜି କରାଇ ପାରିଥାନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଅନ୍ୟ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ଅଭିଯୋଗ ଥିବାରୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ଏହି ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିବା ଯେଉଁ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଅବୈଧ ଥିଲା ।

ଅନ୍ୟ କେତେକ ତଥ୍ୟ ରହିଛି ଯାହା ଉପରେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ ହେବା ପରେ, ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ସଂସ୍ଥା ନଭେମ୍ବର 21,1994 ରେ ଗାଈଆବାଦର ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି, ଟାଡାର ଧାରା 3 ଏବଂ 4 ଯୋଡ଼ିବାକୁ ତାଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ମାଗିଥିଲେ କାରଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସମୟରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଆବଶ୍ୟକୀୟ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମୋଦନ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଟାଡାର ଧାରା 20A(2) ଅଧୀନରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଞ୍ଜୁରି ସହିତ ତଦନ୍ତ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ ଟାଡାର ଧାରା 20-A ର ଉଭୟ ଉପ-ବିଭାଗ (1) ଏବଂ (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସମନ୍ୱିତ, ତେଣୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାମାସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଲୋଚିତ ଆଧାରରେ ଆପତିତ୍ତନକ ଅଭିଯୋଗକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଏହି ଅପିଲକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଯାଇନାହିଁ, ଆମେ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଆର୍.ପି.

ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି ।

ଅସ୍ଵୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଦ୍ଵାରା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ଵୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ । "

ଅନୁବାଦିକା :

ସମ୍ମିତା ନାଏକ, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ